

“Al nou ordre mundial, Europa queda en mal lloc, no pot competir amb la producció energètica dels EUA i la mà d'obra xinesa”

Resum de les intervencions de la taula rodona 'El retorn de la geografia: la política internacional'.

L'[Associació d'Amics](#) de la Universitat Autònoma de Barcelona va organitzar el debat '**El retorn de la geografia: la política internacional**' el dijous **11 de desembre** al [Col·legi de Periodistes de Catalunya](#) amb persones expertes de diferents disciplines.

Els ponents de la jornada van ser **Rosa Massagué**, editorialista i analista de Política Internacional de El Periódico i **Pere Vila**, professor de Dret Constitucional i de Ciència Política de la Universitat de Barcelona. **Francesc Veiga**, professor d'Història Contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona, finalment no va poder assistir a l'acte. **Antonio Franco**, periodista i membre de l'executiva de l'Associació d'Amics de la UAB.

Rosa Massagué va començar la seva intervenció parlant de fronteres mòbils a Europa. Hi ha persones que tot i sempre haver viscut al mateix lloc, han pertanyut a diferents països. Zones, per exemple, com Alsàcia i Lorena, actualment regions franceses, però que històricament han sigut zones de conflicte entre estats i imperis.

Murs, com el famós de Berlín, conegut com a mur de la vergonya han marcat i marquen, segons Massagué, unes fronteres sovint artificials, sense sentit, que en

alguns llocs encara existeixen a l'actualitat, com en el cas de la frontera entre Gibraltar i l'estat espanyol. La caiguda d'alguns d'aquests murs, no sempre físics, seria molt significativa en alguns casos, com per exemple, el del mur de l'illa de Xipre, dividida entre Grècia i Turquia. En aquest cas, pel poder creixent de Turquia, la caiguda del mur, significaria que entrariem en una nova fase a Europa.

Hi ha fronteres que delimiten espais gairebé espirituals, molts més profunds que qualsevol frontera política, afirma Massagué, i d'altres que no tenen sentit geogràfic ni estratègic.

Robert Kaplan el 2012 al llibre 'La venganza de la geografía' explica com les característiques geogràfiques dels estats han afectat a la seva evolució política i social. Parla de la complexitat geogràfica d'Europa, on una gran diversitat de mars, muntanyes, han afavorit, per exemple, la formació de diferents grups lingüístics, grups de llengües i de nacions-estats i diu: "Aquesta diversitat seguirà contribuint a la desunió política i econòmica els propers anys, malgrat els esforços de les institucions europees".

"Europa no és més que un apèndix d'un gran continent que és Àsia", afirma Massagué. Europa ha liderat la història política internacional durant l'últim mil·lenni, però aquesta

situació s'està acabant. Àsia camina cap al centre geopolítica i els Estats Units s'encaminen cap a la autosuficiència energètica, són exportadors de petroli. Al costat d'uns Estats Units amb grans recursos energètics i d'un continent Africà en la mateixa situació, i d'una Xina que s'ha

convertit en el primer país consumidor mundial d'aquesta energia: on queda Europa?, es pregunta. En el nou ordre mundial que es dibuixa, segons l'experta, Europa està atrapada al mig, no pot competir amb la producció d'energia dels Estats Units, ni amb la mà d'obra xinesa.

“Actualment les relacions internacionals i la geografia han tornat a ser un element molt important, si és que mai ho havien deixat de ser, i deixen Europa en un mal lloc”, va concloure la periodista.

Pere Vilanova va explicar que ens trobem en una nova competició on no tot són amenaces bèl·liques. La notícia més important de les últimes setmanes, és el tren que surt de Xina i arriba fins a Madrid, un tren comercial amb un trajecte de 21 dies. Aquest és un exemple de la nova geopolítica del comerç, segons Vilanova. També va ser important l'acció de les Nacions Unides el 2009 contra els pirates de Somàlia, un pirates que afecten una zona, el Canal de Suez, per on passa el 74% del comerç mundial.

Actualment, va explicar, ens trobem amb una situació molt més complexa que durant la Guerra Freda, on hi havia dos grans blocs mundials antagònics. “La paraula clau per explicar la situació actual –a l’espera que el món es defineixi més-, és la interdependència, no hi ha cap potència mundial autosuficient. La imprevisibilitat és també una característica clau, no sabem què pot passar a curt o llarg termini”, va explicar Vilanova.

Després de les ponències, la jornada va acabar, com és habitual, amb una ronda de preguntes de les persones assistents. Aquestes jornades s’emmarquen dins les activitats de [‘La Universitat Opina’](#), uns debats que l’Associació organitza diverses vegades durant l’any sobre temes que preocupen la ciutadania amb la voluntat sempre d’oferir una plataforma de reflexió i d’enfortir el nexa d’unió entre la Universitat i la societat. És per aquest motiu que a les jornades hi participen com a ponents acadèmics de diverses universitats, així com experts en la matèria.

Totes les jornades es transcriuen i se’n penja el contingut íntegre a la web de l’Associació d’Amics de la UAB. Podreu trobar, doncs, la transcripció de l’acte ben aviat a: www.amicsuab.cat.

Més informació, fotografies i vídeo de l’acte: <http://dom.cat/fhw>